

STATEČNOST

1. Co je „statečnost“ ?

Asi budete souhlasit, když statečností nazveme lidskou vlastnost, která vyzdvihuje člověka. Statečnost znamená něco výjimečného, něco s čím se nesetkáváme denně, znamená něco velice dobrého. Proto když člověk prokazuje svoji statečnost, vyzdvihuje svou osobu.

Statečnost je zcela jistě dar od Boha. Je nutné si uvědomit, že být statečný znamená tento velký dar vlastnit.

2. Kdo je statečný člověk ?

Každý z nás se může podívat do svého života a najít v něm někoho, koho považujeme za statečného. Stateční jsou rodiče, kteří tvrdě a trpělivě pracují na zabezpečení a výchově svých dětí. Mnohdy padají únavou, ale neutíkají se někam schovat, zůstávají. Statečný je člověk, který obětuje svůj život proto, aby zachránil život někoho jiného. Stateční byli lidé během válek nebo minulého režimu, kteří zachovali věrnost sami sobě a nepodlehli. Statečný je dokonce i malý kluk, který něco provede, ale nesníží se ke lhaní a nese svoji odpovědnost.

Mohli bychom tedy říci, že statečný člověk je takový, který se dokáže správně postavit věcem, které mu připravil jeho běžný život.

3. Statečnost není vyhledávání nebezpečí

V předchozím odstavci bylo úmyslně řečeno, že statečnost patří do zcela normálního a běžného lidského života. Je nutné rozlišovat, kdy se jedná o statečnost a kdy se jedná o vyhledávání nebezpečí.

Člověk je strašně neklidný tvor a má neustále tendenci směřovat někam výše, stále hledá kam až sahají jeho možnosti, uchvacuje ho překonávání svých limitů. Ale být statečný neznamena vyhledávat situace, ve kterých bychom si dokazovali, jak jsme dobří a nepřekonatelní.

Myšlenka tohoto odstavce je taková, že statečný člověk nemusí mít vlastnosti akčního hrdiny. Není to zase tak dávno, kdy na Karlově náměstí v Praze zemřel člověk jen proto, že bránil ženu, která potřebovala pomoc. A ten člověk to nedělal proto, že si chtěl něco dokázat anebo proto, že na něj mířilo pět kamer, které by z toho udělaly film. Ale udělal to proto, že byl statečný, nezáleželo mu na sobě.

4. Člověk není vždy statečný. Proč ?

Asi každý z nás měl někdy v životě chvíli, resp. vícekrát za život chvíli ☺ , kdy zrovna dvakrát odvážný nebyl. V čem je vlastně problém ?

Řekli jsme, že statečnost je krásná vlastnost a že statečný člověk je poměrně borec. Přesto jsou chvíle, kdy se tak nechováme. Proč tedy ?

O statečnosti totiž hovoříme v okamžiku, kdy se musíme s něčím vypořádat a to s něčím těžkým, nepříjemným. Příčina je taková, že máme jednoduše strach. Něco nás to stojí, můžeme o něco přijít a někdy se dokonce jen bojíme, že budeme špatně vypadat před ostatními. Takovéto věci nám právě hodně ztěžují chovat se statečně.

Strašně zvláštní je, že člověk mnohdy utíká, schovává se, aby se mu nic nestalo, nic mu neublížilo. Ale to je veliký omyl. Naše selhání nám může ublížit na duši mnohem více než riziko zkoušky, které jsme byli vystaveni.

6. Může mít statečný člověk strach ?

Předchozí text by mohl vyvolat otázku, zda se může odvážný člověk bát.

Člověk je tvor slabý a kdyby se nebál, nebyl by člověk. V úvodu jsme řekli, že statečnost je lidská vlastnost. Nesmíme ale zapomenout, že stejně tak je lidská vlastnost i bojácnost. Nikdo se nevyhne tomu, aby občas pocítil strach.

„Kouzlo“ statečného člověka nespočívá tedy v tom, že „nemá strach“ ale v tom, že se ho snaží překonat.

5. Statečnost ve víře

Už jen slovo „víra“ působí jakýmsi „pevným“ dojmem. Pokud člověk v něco věří, stojí si za tím a nikdo ho nepřesvědčí o opaku. Věřit znamená být přesvědčen o určité skutečnosti a nepochybovat o ní.

Člověk věří, že ráno vyjde slunce. Věří, že má někoho blízkého, kdo ho rád. Věří, že když má hlad, může si koupit v obchodě jídlo. Člověk neustále v něco věří.

Ale stejně tak je tomu i ve víře v Boha. Jsme přesvědčeni o skutečnosti, že Bůh existuje a nepochybujeme o něm. Věříme přece v jeden veliký zázrak, kterým není nic jiného než krásný svět stvořený jediným Bohem. A právě proto nelze mít v našem životě více tváří, nelze mít jednu tvář pro školu a pro práci, kde si hrajeme na ateisty, abychom nevypadali hloupě. A nelze mít druhou tvář pro kostel, kde se chováme jako spořádaní křesťané.

6. Vzor statečnosti

Mnohdy je nám v životě těžko a smutno a hledáme oporu. Stojíme před rozhodnutími nebo těžkými situacemi a ptáme se sami sebe, zda je možné všechno obtížné zvládnout.

Přitom někdy nám stačí jen vědět, že podobné situaci, která nyní tíží nás už někdo před námi statečně čelil. Ohromně nás může povzbudit vědomí toho, že někdo už si prošel tím, čemu jsme vystaveni nyní my.

Celá katolická církev pozvedá v modlitbách svá srdce k Bohu. A právě Bůh pro nás seslal ten nejpevnější důkaz o tom, jak velká může být statečnost člověka. Bůh seslal na zem svého syna, který se stal člověkem, aby se nám tolik přiblížil. My jsme ale Ježíše Krista dokázali přivést až na kříž. Vzpomeňme si na okamžik, kdy Ježíš klečí v Getsemanské zahradě a ví o všem, co bude následovat. Přesto se poslušně plní vůli svého otce. A právě na tento okamžik bychom si měli vzpomenout, když je nám těžko a cítíme, že to nejde dál. Ježíš byl tolik statečný a právě jeho život je pro nás oporou, kterou tolik hledáme.

Náš život je plný pádů a neustálého zvedání se zpátky na nohy. Stane se nám, že nebudeme stateční, že jednoduše selžeme. může se nám to stávat pořád znovu a znovu. Ale právě proto máme tu obrovskou výhodu oproti těm, kteří Ježíše nepoznali. Vždyť se máme o koho opřít. Vždy máme šanci, že to jednou dokážeme.

Odkazy v Písmu :

Mk 14,50 – „Všichni ho opustili a utekli.“

Mt 10,28 – „Nebojte se ...“

Literatura :

John Edredge : Srdce může